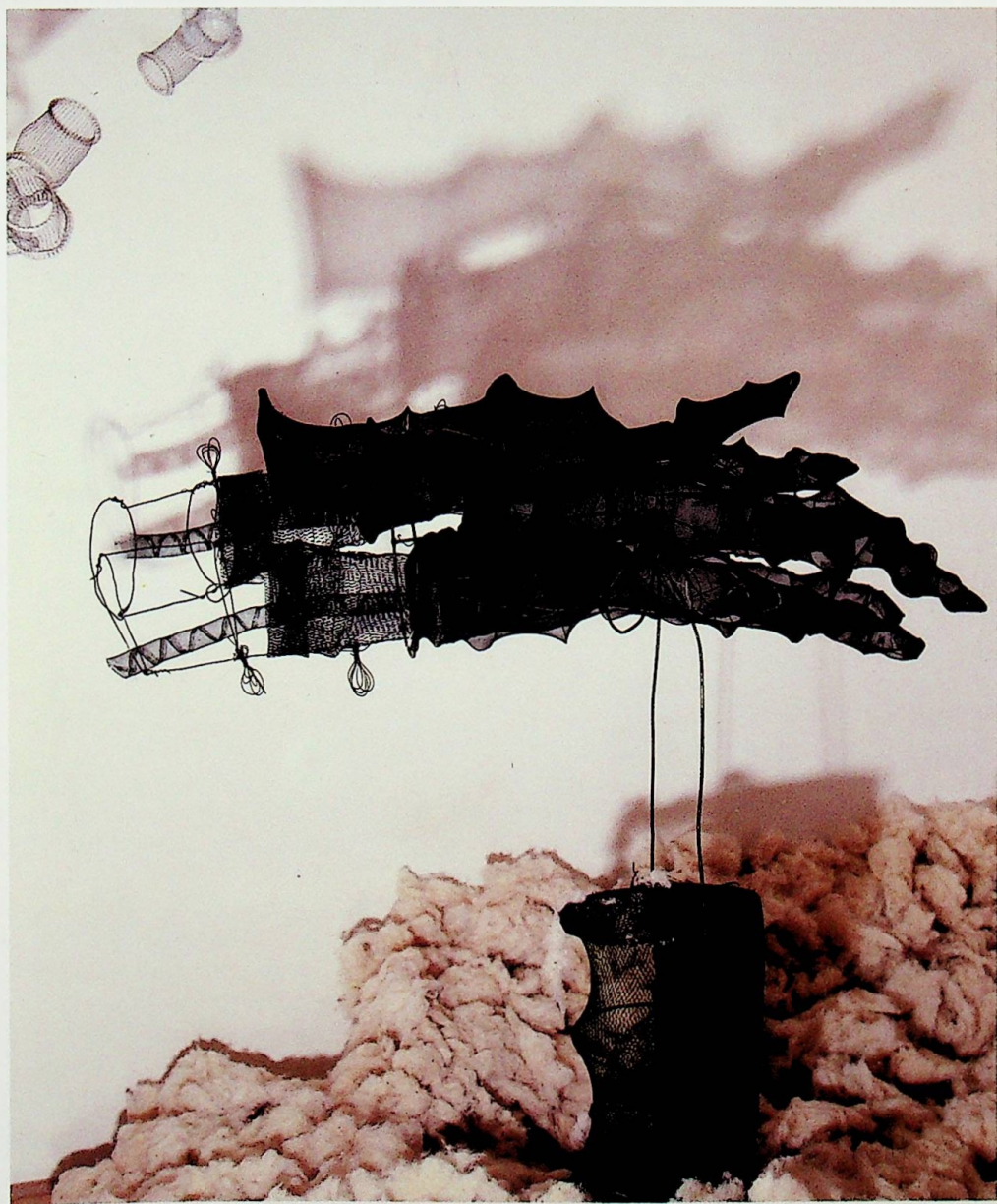

SGF

STUDIO
GALERIJE
FORUM

17. 1. – 10. 2. 1989.

MIRJANA VODOPIJA

VODOPIJA

KREBOVI I MARABUNTE

Once upon a time, iza sedam mora itd., živjeli su krebovi i marabunte. Sretno i dokono, naravno. A onda, onda su doplahutali do ruku Mirjane Vodopije.

Tu pripovijest prestaje a počinje povijest djela ove izložbe.

Rijetko se kada varam, a Mirjanin to uspjeh potvrđuje, pa ako me pamćenje ne vara nekoć sam se čudio nad evokacijom robusnosti krhkošću linije: u svrhu prizivanja snage, prije no linija svrsishodno bi sredstvo bio volumen. Godinu, dvije nakon crteža čija je izložba potaknula ovo čuđenje, Mirjana je Vodopija izložila skulpture; znao sam, rekao sam, no čuđenje nije nestalo: volumen je doduše tu, ali od robusnosti ni traga. Da skratim: Mirjanin je crtež težak, Vodopijine su skulpture lake. Ili, apstraktnije: kao crtač, Vodopija misli skulptorski; kao skulptor, Mirjana misli crtački.

Crteži ove izložbe od prethodnih se razlikuju dvojako: najprije, ukonačenjem nakane određenja motiva unutar njega samoga, a potom i dovršenjem napora razlikovanja tako samoodređenog motiva od svega drugoga. Sa skulpturama ove crteže poistovjećuje anticipando sadašnjih preokupacija: pojava sjene i iščezavanje onoga što baca sjenu. Stoga ovi crteži prisjećaju, uvode u novo ali i olakšavaju praćenje dosljednosti Vodopijina prosegadea.

Glede skulptura, krebova i marabunta, stvar je jednostavna: Mirjana skulpturu izvrće, čini je naopakom:

tamo gdje je inače jezgra, punina, ovdje je praznina: odsutnost što kao osnova postaje prisutna. Oko praznine sabire se tvar kao prva naznaka granice stvarnosti: oblik koji tvar poprima oblikovanjem, otkrivena je struktura djela. Tako nastaje umjetnina velike iskrenosti: Vodopija, i inače zainteresirana za sastojine stvari, ne ostavlja mjesta znatiželji i skrivenom. Tvar, ono od čega skulptura jest, i oblik, ono kako jest, izneseni su na površinu ne da bi demistificirali, već prije da apstrahiraju sve što za skulpturu ne bi bilo neophodno.

Do posljednjeg i nužnog preostatka pročišćeno djelo, spram prostora se odnosi jednako elementarno: skulptura je u prostoru, ergo, prostor je, kao temelj, u skulpturi. Prostorni stožer skulpturu čini impoderabilijom: nijekanje tvarnog u idealnoj situaciji rezultiralo bi bestjelesnim, lebdećim, slobodnim postojanjem. Ovaj se učinak prelama i u realnoj situaciji: tvar se rastvara, stvarnost onestvaruje, pojava nestaje. Odatle sjene i fotokopije, i uopće razne inačice slabljenja osjetilno dostupnog do granice njegove spoznatljivosti. Stoga je izvoran način postojanja Vodopijinih skulptura razmeđa razina realiteta. Naglasci na zemljanom, tvarnom te nebeskom, beztvarnom, očevidna su konkretizacija te razmeđe: možda je najupečatljiviji primjer ove konkretizacije prazna jezgra marabunte izdignute iznad panja.

Kao skulptor, dakle, Vodopija misli crtački: crta materijalom pa bio on i sjena. Štoviše, crta svjetlom. Kao crtač, dakle, Mirjana misli skulptorski: oblikuje tvar pa bila ona i praznina. Štoviše, oblikuje prazninu. Siguran sam da je to jedini smisao ovog posla: iz beskonačne praznine mogućnosti ukonačiti puninu zbilje.

ROMANO BOLKOVIĆ

Mirjana Vodopija rođena 1963. u Zagrebu. Završila 1982. Školu primijenjene umjetnosti u Zagrebu. 1987. diplomirala na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu u klasi prof. Miroslava Šuteja. Adresa: Gupčeva zvijezda 4b, Zagreb tel. 272-265

SAMOSTALNE IZLOŽBE

1987. Galerija Vladimir Nazor

KOLEKTIVNE IZLOŽBE

Izlaže od 1985.

- 1986. X međunarodna izložba originalnog crteža, Moderna galerija, Rijeka
- 17. Salon mladih, Umjetnički paviljon, Zagreb
- 1987. 18. Salon mladih, Moderna galerija, Zagreb
- »Prvi puta zajedno«, Galerija spektar, Novi Zagreb
- Studenti ALU, Galerija Koprivnica
- Akcija-izložba »Novi dvori«, Zaprešić
- 14. Bijenale mladih, Moderna galerija, Rijeka
- »Nemonumentalna umjetnost«, Studio Umjetničke galerije BiH, Sarajevo
- IX Trijenale savremenog jugoslovenskog crteža, Gradski muzej, Sombor
- 19. Salon mladih, Umjetnički paviljon, Zagreb
- 1988. XV Zagrebačka izložba jugoslavenske grafike, Kabinet grafike JAZU, Zagreb
- XI međunarodna izložba originalnog crteža, Moderna galerija, Rijeka
- III triennale hrvatskog kiparstva, Glip-toteka JAZU, Zagreb
- Rajz / Drawing '88, Pécsi Galéria, Pécz

NAGRADE

- 1987. otkupna nagrada IX trijenala Savremenog jugoslovenskog crteža u Somboru
- 1988. nagrada fonda za unapređivanje likovne umjetnosti »Moša Pijade«, Beograd

RADOVI

crteži, polukrebovi, krebovi i marabunte Yo-yos, Piškoti, Repa, Hrm, Vrčak, Tuba, Antena, Grarš, Svizak nastali 1987. i 1988.

Izdavač
GALERIJA FORUM
IKULTURNO
INFORMATIVNI
ČENTAR ZAGREB
Teslina 16, tel. 421-144

Za izdavača
MILAN BREZAK

Urednik kataloga
VIŠNJA KNEZOCI

Predgovor
ROMANO BOLKOVIĆ

Fotografija
DANILO BALABAN

Grafički urednik
IVICA STANČIN

Likovna postava
MIRJANA VODOPIJA
DRAGAN BROZ

Plakat
IVICA STANČIN

Tisak plakata
ŽELIMIR BAKOVIĆ

Tehnička postava izložbe
ŽELIMIR MARTINJAK

Umnožavanje kataloga
WEBNIK AGENCIJA ZA MARKETING

Naklada
400